

Jaume Bartumeu Cassany

Tribuna

Qui vol ser cònsol honorari?

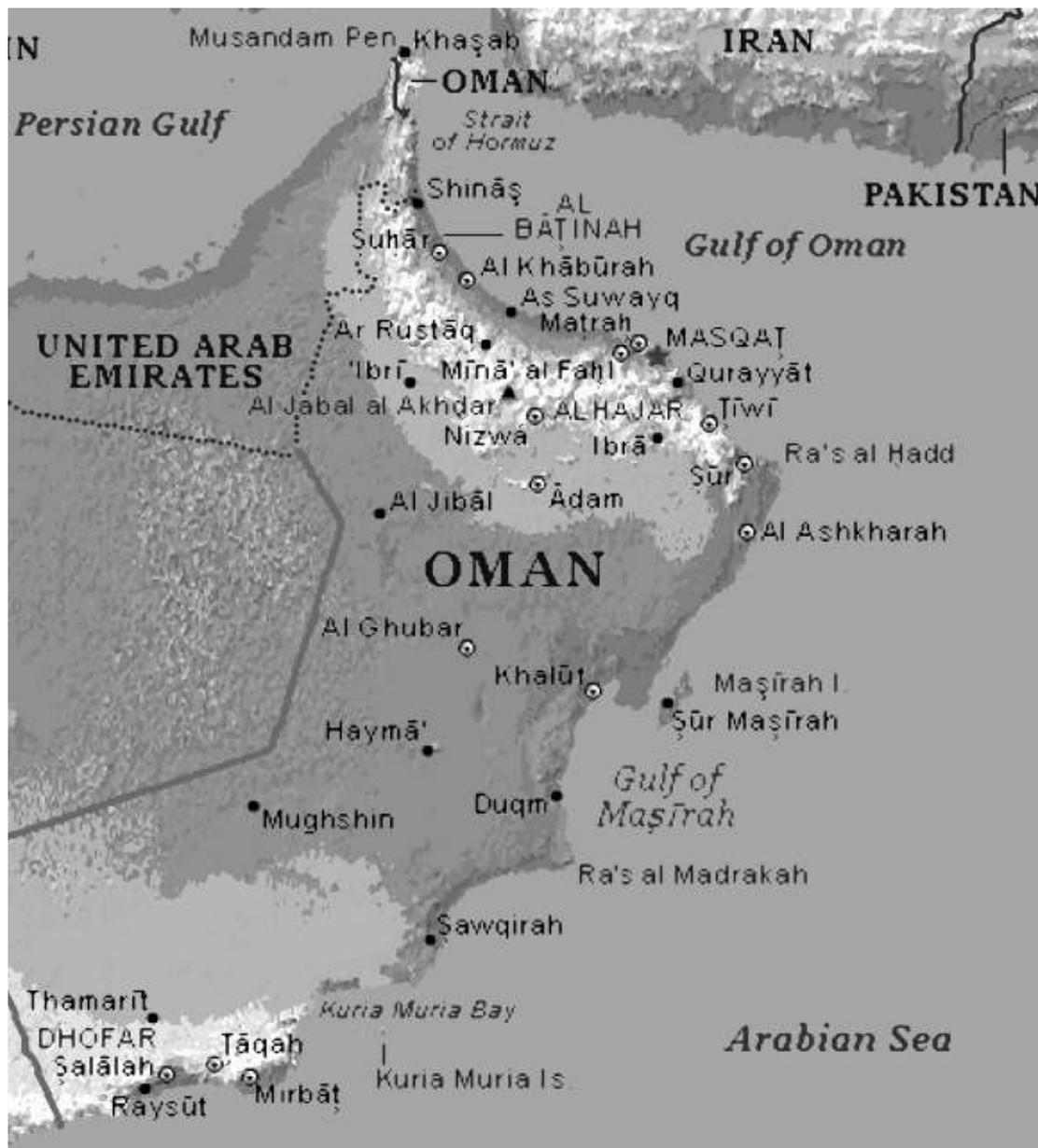
Si algú s'hi afanya potser aconseguir algun càrrec. Són com les rebaixes de gener al mes de febrer, que encara són més rebaixes. Ara el Govern reparteix, a tort i a dret, càrrecs de cònsols honoraris a determinades regions d'Espanya i França. Fins ara ens tenia acostumats al nomenament eixelebrat d'algun ambaixador a llocs de determinada ressonància internacional. Era un senyal evident que al Govern liberal poc li importa i menys el preocupa qui ens representa arreu, malgrat que la imatge del nostre país se'n pugui ressentir. I de fet, se'n ressent.

Durant anys s'ha parlat de la possibilitat de nomenar cònsols a l'exterior, especialment a Barcelona, on viu la gran majoria d'andorrans desplaçats a l'estranger. I sempre se'ns havia dit, o això és el que teníem entès, que no hi havia normativa andorrana.

Les funcions consulars no han estat desenvolupades malgrat l'existència d'un conveni que Andorra sí ha signat: el Conveni de Viena sobre relacions consulars.

També és força estrany observar que no s'hagi nomenat cap cònsol general a Espanya o a França, amb residència a Madrid o a París, o fins i tot a Barcelona, i, en canvi, es nomenin cònsols honoraris al País Basc, a Catalunya, al Llenguadoc-Rosselló, al Migdia-Pirineus i (això sí que ha estat una sorpresa) a la península Aràbiga!

Aquest darrer nomenament ens ha deixat totalment bocabats. No es tracta d'una regió autònoma veïna, sinó de tot un seguit de països: els de la península Aràbiga, és a dir, l'Àrabia Saudita, el Iemen, Oman, els Emirats Àrabs Units, Qatar i

"Les relacions exteriors no s'han d'emprar com a mitjà per obtenir objectius particulars que en res beneficien Andorra"

Bahrain. Què hi deu haver que requereixi un cònsol honorari? Quins andorrans o quines necessitats comercials hi podem tenir? I encara més: si ni tan sols

tenim signades relacions diplomàtiques amb la majoria d'ells. No és estrany nomenar cònsols abans d'establir-les? Al capdavant penso que es

tracta d'una altra disbaixa d'aquest Govern. Ningú ens ha explicat mai, el perquè d'aquesta decisió. Com fan amb d'altres qüestions, aquesta tampoc me-

reix una explicació al Consell, ni a la comissió d'Exteriors. En aquest sentit, voldria assenyalar que el 27 de desembre passat, la comissió es va reunir a proposta de la ministra Mateu, i malgrat que va ser a porta tancada, sí que puc dir que no es va parlar mai del nomenament d'aquests cònsols honoraris. Amb la qual cosa dedueixo que es tracta d'una altra improvisació. Una altra!

No oblidem que aquestes persones, representen al nostre Estat i gaudeixen de les immunitats i privilegis que els reconeix el Conveni de Viena. Penso sincerament que alguna cosa hi tenim a dir. Saber el perquè dels nomenaments, els criteris seguits, les necessitats que justifiquen els seus nomenaments, els currículums dels nomenats... Ho haurem de demanar des del Consell General. Les relacions exteriors no s'han d'emprar com a mitjà per obtenir objectius particulars que en res beneficien Andorra i els seus ciutadans. Ben al contrari, les càrregues augmenten i els ciutadans les han d'acabar pagant.

No tinc prou espai en aquest article per definir en quin estat es troben les relacions exteriors. Fa 15 anys, érem un país nouvingut a l'esfera internacional. Podíem abusar de la comprensió dels nostres veïns i amics. Però ara això ja s'ha acabat.

No podem fer més el ridícul perquè *els altres* ja no ho entenen. Ni tampoc podem continuar amb la cantarella del *sempre hem tinguts bones relacions*.

Hem de planificar i hem de concretar prioritats. No es pot continuar amb la política del *salt de mata*, la política de *tapar forats* quan la barca navega sense rumb i fa aigües pertot arreu.

El problema és que ja no ens sorprèn res després de tres anys de legislatura d'aquest govern.